

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/231/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714214692
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714214692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobkyne Z.. T. U., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Ul. Z. M.P. XXX/X, XXX XX X., právne zastúpenej JUDr. Jozefom Brázdilom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovanému ForDom, s.r.o., so sídlom Petruša 824, 962 12 Detva, IČO: 36 648 001, právne zastúpenému JUDr. Radkom Petruňom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 63 171,98 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/162/2014-399 zo dňa 11. 11. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 63.171,98 Eur oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému nehnuteľnosť - stavbu nízko nákladového G. variant montovaného domu, postaveného na parcele CKN XXXX/X - trvalé trávne porasty vo výmere XXX m², katastrálne územie X., zapísanej na LV č. XXXX Okresného úradu, Katastrálny odbor T. (prvý výrok) a v závislých výrokoch o trovách konania (tretí výrok) a o trovách štátu (štvrtý výrok) p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 11. 11. 2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 63. 171,98 Eur oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému nehnuteľnosť - stavbu nízko nákladového G. variant montovaného domu, postavenú na parcele CKN XXXX/X - trvalé trávne porasty vo výmere XXX m², kat. územie X., zapísanej na LV XXXX Okresného úradu, katastrálny odbor T. a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). Vo zvyšku v časti uplatnených 9,25 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 63.171,98 Eur od 17. 05. 2014 do zaplatenia žalobu zamietol (druhý výrok). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (tretí výrok). Štátu priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (štvrtý výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia prvoinštančný súd uviedol, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 63.171,98 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 17. 05. 2014 do zaplatenia, oproti jej povinnosti vydať žalovanému nehnuteľnosť - stavbu domu, stavbu nízko nákladového G. variant montovaného domu, postavenú na parcele CKN XXXX/X - trvalé trávne porasty vo výmere XXX m², v kat. území X., zapísanej na LV XXXX Okresného úradu, katastrálny odbor T., a to z titulu odstúpenia od zmluvy o dielo uzavretej dňa 16. 08. 2011, nakoľko žalovaný vady v stanovenej lehote neodstránil a preto ho po odstúpení požiadala, aby jej vrátil kúpnu cenu za zhotovené dielo.

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že medzi sporovými stranami bola dňa 16. 08. 2011 uzavretá zmluva o dielo, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako zhotoviteľa zrealizovať dodávku a montáž nízko nákladového domu G. variant a povinnosť žalobkyne zaplatiť dohodnutú cenu vo výške 63.171,98 Eur s DPH. V zmysle odovzdávacieho protokolu došlo k odovzdaniu stavby rodinného domu žalobkyňi dňa 23. 01. 2012 a kúpnu zmluvou zo dňa 27. 01. 2012 žalobkyňa nadobudla do svojho vlastníctva pozemky parc. č. XXXX/X o výmere XXX m² v podiele X/X a parc. č. XXXX/X o výmere XXX m² v podiele X/X, na ktorých je rodinný dom postavený. Žalobkyňa reklamovala vady stavby reklamáciou zo dňa 24. 06. 2012, pričom žalovaný vady neodstránil a opätovne ho na ne upozornila listom zo dňa 13. 08. 2013. Žalovaný sa zaviazal, že dodá do 10. 10. 2013 technický a časový návrh riešenia eliminácie návalov povrchovej vody, opatrenia nevykonal, okrem zníženia nivelity pozemkov a tým zdanlivo zvýšil výšku osadenia domu oproti zníženej výške pozemku. Žalobkyňa vyzvala žalovaného na odstránenie väd do 60 dní a keďže žalovaný nereagoval, tak listom zo dňa 14. 05. 2014 odstúpila od zmluvy o dielo.

1. 4. Po uvedení zákonných ustanovení § 536 ods. 1, § 564, § 436 a § 441, § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka, § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 457 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, súd prvej inštancie konštatoval, že predloženými znaleckými posudkami, odbornými vyjadreniami, vylúčením súdnej znalkyne, svedka P. C., bolo preukázané, že reklamácia väd žalobkyne a odstúpenie od zmluvy o dielo boli oprávnené. Prvoinštančný súd nepovažoval znalecký posudok znalkyne P. A. U. č. 39/2016 za rozporný, a to najmä v pripojení znaleckého posudku vypracovaného M. P. T. S., č. 2/2016 zo dňa 03. 03. 2016 a po oboznámení sa so zameraním domu na parcele, ktoré bolo vo februári 2016 vykonané P. N. K.. Rodinný dom postavený v rozpore s projektovou dokumentáciou, tepelná izolácia nevyhovuje ani požiadavkám STN 73 0540-2. Realizácia vrstiev obvodovej steny a realizácia konštrukcie bola v rozpore s projektovou dokumentáciou. Výška ukončenia hydroizolácie po obvode je iba 42 mm nad najvyšším meraným miestom príslušného terénu. Podľa projektu to malo byť iba 30 mm, čo je neprijateľné. Rodinný dom trpí viacerými neodstrániteľnými vadami a žalovaný nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by preukázal nesprávne závery predložených znaleckých posudkov, odborných stanovísk ako aj vyjadrení. Žalovaný len uvádzal, že nesúhlasí so stanoviskami a vyjadreniami, snažil sa takto spochybňovať ich pravdivosť a nepredložil žiadny znalecký posudok, v čom mu nič nebránilo. Prvoinštančný súd preto vyhovel podanej žalobe a zaviazal žalovaného na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny oproti povinnosti žalobkyne vrátiť - vydať domovú nehnuteľnosť žalovanému. Vzhľadom na to, že do termínu pojednávania žalobkyňa domovú nehnuteľnosť žalovanému nevydala, nedostal sa do omeškania a preto jej nevzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a v uvedenej časti preto prvoinštančný súd žalobu zamietol.

1. 5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady úspechu a žalobkyňi priznal podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému (tretí výrok).

1. 6. Vzhľadom na vyplatenie znalečného z rozpočtových prostriedkov priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému podľa procesného úspechu strán a to analogicky podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože Civilný sporový poriadok neupravuje náhradu trov konania štátu.

2. 1. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalovaný (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobkyňu zaviazže k povinnosti nahradiť mu trovy konania, eventuálne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 2. V odôvodnení odvolania namietal, že záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého bola reklamácia väd žalobkyne a jej odstúpenie od zmluvy oprávnené, nie je dôvodný, nakoľko tvrdenie žalobkyne o nesprávnej výške osadenia predmetného rodinného domu v konaní nebolo preukázané. Uviedol, že predmetná stavba, ktorá mala byť osadená cca 0,250 m nad úrovňou príslušného terénu v mieste vstupu do objektu, spĺňa tento parameter, čoho dôkazom je aj polohopisný a výškopisný plán meračskej kancelárie P. N., podľa ktorého je oproti príslušnému terénu výškovo osadený v rozsahu 0,30 m do 0,41 m. Konštatoval nepresvedčivé, protirečivé a absolútne neobhájiteľné závery znalkyne v znaleckom posudku, na navzájom si odporujúce údaje o výškovom osadení stavby prezentované znalkyňou, ktorá uviedla, že v mieste vstupu do objektu je rodinný dom výškovo osadený 123 mm nad úrovňou terénu a v ďalšej časti konštatovala, že výška podlahy pri vstupe do rodinného domu je 33 cm nad terénom, pričom projekt predpokladal výšku osadenia rodinného domu 25 cm nad úrovňou okolitého terénu a k vysvetleniu tohto zásadného rozdielu záverov znalkyne, ohľadne výškového osadenia stavby, nedošlo. Okrem toho poukázal na rozpor záverov znalkyne, ktorá uviedla, že podlaha rodinného domu je vyššie od okolitého terénu o 25 cm, preto závery ohľadne úrovne výškového osadenia rodinného domu sú

protichodné a rovnako je nevysvetliteľné jej tvrdenie o základoch domu v úrovni ich hydroizolácie 15 cm pod úrovňou terénu, čo by v danom prípade nemohol byť rodinný dom (podlaha v mieste vstupu do objektu) výškovo osadený na úrovni 12,3 cm, 25 cm resp. 33 cm nad úrovňou terénu. Ďalej namietal, že s poukazom na očividné rozpory a nezrovnalosti znaleckého posudku, bolo povinnosťou okresného súdu sa s týmito výhradami vysporiadať, pričom prvostupňový súd vôbec na ne nereagoval a napriek tomu, že považoval nariadenie znaleckého dokazovania za potrebné, po relevantnom spochybnení jej záverov nové znalecké dokazovanie vykonať odmietol.

2. 3. V odvolaní zároveň namietal, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku neozrejmil na základe akých konkrétnych dôkazov dospel k záveru o ďalších vadách, a to postavenie rodinného domu v rozpore s projektovou dokumentáciou, požiadavkami STN o nevyhovujúcej izolácii, realizácii vrstiev obvodovej steny a konštrukcie v rozpore s projektovou dokumentáciou, ktoré navyše považoval za bezvýznamné, keďže žalobkyňa uvedené vady nevytýkala ani pre ne neodstúpila. Nesúhlasil so záverom prvoinštančného súdu ohľadne výšky hydroizolácie 42 mm nad úrovňou terénu, pričom tento údaj nič nevytvára o výške osadenia rodinného domu, nakoľko podstatná je úroveň podlahy v mieste vstupu do rodinného domu, ktorá je spravidla o 11 až 17 cm vyššie ako je miesto ukončenia hydroizolácie, na ktorú nadväzujú ďalšie vrstvy.

3. Žalobkyňa (prostredníctvom právneho zástupcu) vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť, eventuálne odvolanie žalovaného odmietnuť, nakoľko z jeho odvolania nie je zrejmé, ako a čím sa naplnili odvolacie dôvody uvedené v zákone. Poukázala na vyjadrenie znalkyne, z ktorého vyplýva nízke osadenie stavby ako aj nevykonanie hydrologického prieskumu zhotoviteľom pred zhotovením stavby, pričom sa to konštatuje aj v súhrnnej technickej správe k projektu na stavebné povolenie P. K.. Konštatovala, že z dôvodu neustáleho vlhnutia stavby a jej zaplavovania, boli zistené ďalšie vady, ktoré vyplývajú zo znaleckého posudku znalca M. P. A. T.. Ďalej poukázala aj na závery odborného stanoviska č. 17-16/2015 zo dňa 07. 07. 2015 Technického a skúšobného ústavu Stavebný n. o., ktorý konštatoval nesprávnosť projektovej dokumentácie, technickej správy a zhodne aj k chybné osadenie stavby podľa znalkyne P. U.. Poukázala na ohliadkou zistené ďalšie vady stavby týkajúce sa hĺbky základov pod terénom v rozpore s projektom, ktorú skrytú vadu nebolo možné zistiť pri bežnej ohliadke. Uviedla, že z domu bola nútená sa vysťahovať dňa 05. 12. 2017 sa z dôvodu vlhkosti a plesní.

4. V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v prvom, treťom a štvrtom výroku podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok v odvolaním napadnutej časti, t.j. v prvom, treťom a štvrtom výroku je vecne správny a z uvedených dôvodov ho preto v tejto časti podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, je zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektami, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

8. Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

9. V prejednávanej veci strany sporu - žalovaný ako zhotoviteľ a žalobkyňa ako objednávateľka, uzavreli písomnú zmluvu o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalovaný zrealizoval pre žalobkyňu predmet diela dodávka a montáž nízko nákladového G. variant montovaného rodinného domu. Cena za dielo bola upravená v čl. 5 predmetnej zmluvy. Vykonaním diela vznikla žalobkyňi podľa § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka povinnosť zaplatiť cenu diela, ktorú preukázateľne zaplatila. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Dielo bolo odovzdané v zmysle odovzdávacieho protokolu. Pre vadu diela spočívajúcu v nízkom osadení stavby, ktorú žalovaný neodstránil, žalobkyňa od zmluvy odstúpila podaním zo dňa 14.5.2014.

10. Odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, teda dodatočne odpadol právny dôvod splnenia povinností. Preto je potrebné vzťahy účastníkov zmluvy usporiadať. Obchodný zákonník túto situáciu rieši tak, že každej zmluvnej strane ukladá povinnosť vrátiť prijaté plnenie. Vznik tohto práva je viazaný na účinnosť odstúpenia.

11. Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

12. Z ustanovenia § 564 Obchodného zákonníka vyplýva, že pri vadách diela platia primerane ustanovenia § 436 - § 441 Obchodného zákonníka.

13. Nároky z väd diela sa teda posudzujú primerane podľa ustanovení upravujúcich kúpnu zmluvu. Obchodný zákonník rozlišuje, či ide o vady diela spôsobené porušením zmluvy podstatným spôsobom (§ 345 ods. 2) alebo o porušenie zmluvy nepodstatným spôsobom (§ 346 a 437).

14. Jednotlivými nárokmi z väd diela pri podstatnom porušení zmluvy sú: a) dodanie náhradného diela (ak je to možné), dodanie chýbajúcej časti diela, odstránenie právnych väd, b) pri odstrániteľných vadách oprava väd diela, c) primeraná zľava z ceny, d) odstúpenie od zmluvy (§ 436 ods. 1 Obchodného zákonníka).

15. Podľa primeraného použitia § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka, voľba medzi nárokmi z väd diela objednávateľovi patrí, len ak ju oznámi zhotoviteľovi vo včas zaslanom oznámení väd alebo bez zbytočného odkladu po tomto oznámení.

16. Podľa § 436 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak voľba nároku nie je oznámená zhotoviteľovi včas (vo včas zaslanom oznámení väd alebo bez zbytočného odkladu po tomto oznámení), má objednávateľ nároky z väd ako pri nepodstatnom porušení zmluvy.

17. Uplatnený nárok nemôže objednávateľ meniť bez súhlasu zhotoviteľa. Ak zhotoviteľ neodstráni vytknuté vady diela v primeranej dodatočnej lehote alebo ak oznámi pred jej uplynutím, že vady neodstráni, môže objednávateľ odstúpiť od zmluvy alebo požadovať primeranú zľavu z ceny diela.

18. Pre rozlišovanie podstatného a nepodstatného porušenia je rozhodujúce, či zhotoviteľ v čase uzavretia zmluvy vedel alebo v tomto čase s prihliadnutím na účel zmluvy, ktorý vyplynul z jej obsahu alebo z okolností, za ktorých bola zmluva uzavretá, mohol rozumne predvídať, že druhá strana nebude mať záujem na plnení zhotoviteľa pri takomto porušení zmluvy. Ak nie sú kritériá podstatného porušenia zmluvy splnené, ide o nepodstatné porušenie. V pochybnostiach sa predpokladá, že porušenie zmluvy nie je podstatné (§ 345 ods. 2 Obchodného zákonníka).

19. Ak je základom obchodnoprávneho vzťahu dvojstranne zaväzujúci záväzok, účastníkom zmluvy vzniká povinnosť vrátiť si vzájomné plnenia. Žiaden z účastníkov sa totiž nemôže domáhať vrátenia poskytnutého plnenia bez toho, aby sám vrátil plnenie, ktoré prijal. Tejto zákonnej konštrukcii musí

zodpovedať tak žalobný petit, ako aj výrok rozsudku, ktorým súd návrhu vyhovuje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Zborník stanovísk, správ o rozhodnutí súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov IV ako aj na R 26/1975. V oboch prípadoch sa jednalo o vzájomné (synalagmatické) záväzky, pri ktorých sú obe zmluvné strany navzájom dlžníkmi a veriteľmi, a preto je uvedené stanovisko použiteľné aj v prípade § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka.

20. V predmetnej veci žalobkyňa odstúpila od Zmluvy o dielo, pri reklamovaní vád postupovala v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Žalovaného listom zo dňa 10. 03. 2014 upozornila pri opakovanom reklamovaní vád v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami Obchodného zákonníka na odstúpenie od zmluvy za predpokladu, že žalovaný vadu neodstráni ani v primeranej dodatočnej lehote. Porušenie, ktoré žalobkyňa žalovanému vytkla v reklamacii zo dňa 24.6.2013 ohľadne výškového osadenia stavby rodinného domu - nízko osadenému, je podstatným porušením zmluvy.

21. Ako už bolo uvedené, žalovaný v odvolaní namietal predovšetkým závery znalkyne, ktoré považoval za protichodné, nepresvedčivé a v mnohých miestach neobhájiteľné, a to najmä v súvislosti s jej údajmi o výškovom osadení stavby, kde uvádzala rôzne údaje. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní nevychádzal iba zo znaleckého posudku znalkyne P. A. U. (pôvodne O.), ale aj z ďalších dôkazov a to znaleckého posudku znalca M. P. A.P., S., ktorý sa zaoberal analýzou problémov nežiaduceho vplyvu vlhkosti a vody na konštrukciu stavby rodinného domu, taktiež odborným stanoviskom č. 17-16/2015, ktoré jednoznačne v bode 2.1.2. konštatuje problémy súvisiace so zlým osadením stavby na pozemku, pričom problémy vyplývajú aj z nedostatočnej projektovej dokumentácie a jej nedostatočného spracovania, chýbajúceho výškopisného osadenia stavby vo výkrese. Závery prvoinštančného súdu o nesprávnom osadení stavby preukazuje aj odborné vyjadrenie č. 3 súdneho znalca P. M. C.. Taktiež zo súhrnnej technickej správy P. S. K. vyplýva, že nebol urobený inžinierskogeologický prieskum, vychádzalo sa len z predpokladov ustálenej hladiny spodnej vody. V súvislosti s námietkou žalovaného o rozporných údajoch znalkyne týkajúcich sa výškového osadenia stavby, odvolací súd uvádza, že znalkyňa uvádzala predmetné údaje pred odkopaním ornice, kde vstup do objektu bol výškovo osadený 123 mm a po odobratí ornice 33 cm (str. 10 a 11 znaleckého posudku). Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že napriek nedostatkom projektovej dokumentácie bola stavba rodinného domu osadená nižšie ako mala byť podľa projektu stavby.

22. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal náležité, rozsiahle dokazovanie, z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií (§ 132 O.s.p., aktuálne § 191 ods. 1 CSP) a na základe toho ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal. Odvolací súd v hodnotení dôkazov zo strany prvoinštančného súdu nezistil žiadny rozpor s princípmi formálnej logiky a so zákonnými procesnými pravidlami a preto nepovažoval za potrebné ním prevedené dokazovanie opakovať, alebo doplniť. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd správne posúdil nárok žalobkyne v zmysle ustanovení § 564, 436, § 437 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol vykonané dôkazy a aj z nich zistené skutočnosti a tieto správne právne posúdil. Rozsudok nevykazuje znaky nepreskúmateľného rozhodnutia pre nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov.

23. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

24. Odvolaním nenapadnutý zamietajúci výrok rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým vo zvyšku v časti uplatnených 9,25 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 63.171,98 Eur od 17. 05. 2014 do zaplatenia žalobu zamietol (druhý výrok), zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 CSP).

25. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku plne úspešnej žalobkyne na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, ktoré vychádza zo zásady úspechu. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Žalovaný popieral dôvodnosť žaloby počas celého konania a preto súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku správne rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

26. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj vo výroku, ktorým priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému podľa procesného úspechu strán a to analogicky podľa § 255 ods. 1 CSP.

27. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalobkyňa, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

28. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).